

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA	Letna naročnina, Italija	Lir 32.000
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177	Letna inozemstvo	Lir 50.000
PODUREDNIŠTVO	Letna inozemstvo, USA dol.	35
34135 Trst, Vicolo d. Rose, 7 - Tel. 414646	Poštno čekovni račun:	štev. 11234499

Leto XXXIX. - Štev. 48 (1977)

Gorica - četrtek, 10. decembra 1987 - Trst

Posamezna številka Lir 700

Čas veselega upanja in spreobrnjenja Carigrajski patriarh na obisku pri papežu

Novo cerkveno leto se vsakič prične z adventom. Kaj pa je to advent in kaj nam oznanja?

Adventni čas, ki ima štiri nedelje in ki traja tja do Božiča, je čas priprave na ta praznik. Adventno bogoslužje, jaterga prve sledi najdemo že v 5. stoletju, je bilo splošno predpisano šele leta 1570. A to bogoslužje ne naravnava kristjanovo oko, misel, srce le na Gospodovo rojstvo, temveč hkrati na njegov drugi prihod, tj. na paruzijo, na dopolnjenje zgodovine (Kristusa in sveta) v Bogu, kakor se bo neposredno pokazalo v njegovi slavi.

V adventu nas Cerkev spominja začetka, pa tudi dovršitve Kristusovega odrešilnega dela. To delo se je začelo s prvim Kristusovim prihodom ob rojstvu, in na to nas spominja Božič, to pa bo dovršeno in dopolnjeno s Kristusovim prihodom k sodbi ob koncu sveta.

Z obojnimi vidnimi Kristusovim prihodom je v zvezi njegov nevidni prihod v naše duše po nadnaravnem življenju, po božji milosti.

Ta nevidni prihod je namen prvega vidnega Kristusovega prihoda, pa pripravna na drugega. Božji Sin je postal človek, da bi nas s svojo smrtjo na križu odrešil.

VELIKI PRIDIGAR OB JORDANU

V adventnem času je posebno poudarjena osebnost Janeza Krstnika. Njegova naloga je bila, da pripravi pot Kristusom Odršeniku, ki je bil že rojen, a je bil ljudem še neznan.

Tudi naša adventna naloga je, da pripravimo pot Odršeniku. Biti moramo pozorni na njegovo navzočnost v svetopisemski besedi, ki se nam oznanja pri maši, na njegovo navzočnost v tistih, ki nam še posebej kažejo pot k njemu, v ubogih in trpečih. Tudi na njegovo navzočnost v nas samih, ki smo božji otroci, ne smemo pozabiti.

Adventni govornik je Janez Krstnik, močni spokorni pridigar ob Jordanu, ki je klical: Delajte pokoro, zakaj nebesko kraljestvo se je približalo. In adventna prošnja je ta, da Gospod zbudi naša srca, da pripravimo pota Odršeniku Kristusom in da bomo po njegovem prihodu mogli služiti Bogu z očiščenimi srci.

MARIJIN MESEC

V bistvu adventa je tudi, da je advent liturgični Marijin mesec. Marija je zarja pred soncem-Kristusom. Devica Marija, vsa skromna in ponižna, je pazljivo poslušala božjo besedo. Ona, ki je nosila Gospoda pod svojim srcem, je posebna zavetnica tega časa. Zato jo Cerkev časti liturgično ves advent. In naše adventne pesmi se je še posebej ljubeče spominjajo.

ČAS PRIČAKOVANJA

Advent je čas pričakovanja, ki nam mora osvetliti božjo ljubezen do nas z vseh vidikov, saj je med nas stopila živa in posebljena ljubezen. Prav je, da se na to ljubezen pripravimo. A kako?

Sv. Pavel nam kliče: Prepoznavajte čas, v katerem smo. Ura je že, da se zbudimo iz spanja, zdaj je naše zveličanje bliže kakor takrat, ko smo vero sprejeli. Noč se je pomaknila in dan se je približal. Odrzimo torej dela teme in nadenimo si orožje luči. Živimo pošteno, kakor se v dnevni svetlobi spodobi!

Ako adventni čas v resnici napolnimo s čuječim in dejavnim pričakovanjem, bo sam Bog, kakor pravi isti apostol, vernike do konca utrdil, da bodo brez krivde na dan našega Gospoda Jezusa Kristusa. Zvestobi človeka, ki živi v pričakovanju svojega Boga, ustreza zvestoba Boga, ki prav gotovo izpolni, kar je obljubil.

BITI JE TREBA PRIPRAVLJEN

S človekove strani mora biti zvestoba taka, kakor jo opisuje evangelij prve adventne nedelje: velikodušna služba v izpolnjevanju lastnih dolžnosti, ne da bi se vdaljal lenobi ali utrujenosti. Kakor skrbni služabnik, ki v gospodarjevi odsotnosti ne poležava, temveč opravlja naložena mu

đela, tako da ga gospodar, ko se vrne zvečer ali opolnoči ali ob petelinjem petju ali zjutraj najde tam, kjer mora biti, pri delu, in ni nič prestrašen kakor tisti, ki ga zalotijo v pogrešku, ampak vesel gospodarjevega prihoda. In ker za kristjana Bog ni samo gospodar, marveč Oče, bo srečanje z njim zares polno veselja.

Adventni čas nas opozarja, da je prihod Boga kot končnega razsodnika našega življenja možen vsak trenutek. Kako potem ne bi skušali biti pripravljeni? Pazite torej, čujte in molite, ker ne veste, kdaj pride čas.

Zato nas Cerkev vsako leto s cerkvenim letom, zlasti z njegovimi močnimi časi, med katerimi je tudi advent, znova in znova postavlja na pot spreobrnjenja kot večne začetnike.

Vendar je tudi to že napredek, saj z leti globlje zaznamo prepad med ciljem in našim duhovnim stanjem, med svojo grešnostjo in božjim usmiljenjem, ki nikdar ne presahne.

VERA UPANJA

Celovski škof Kapellari je pred kratkim opozoril, da je krščanstvo v bistvu vera upanja. Tam, kjer Cerkev ni postala utrujena in udobna, se vidi, da smo kristjani na poti. Vemo tudi, da ta pot ni krog, temveč ima neki končni cilj. In če ima strah ob bližajoči se prelomnici tisočletja toliko vznemirljivih obrazov, naj bi se spomnili Kristusovih besed: »Ne bojte se tistega, ki more uničiti telo, temveč bojte se tistega, ki more pogubiti dušo in telo.«

Vera živi po kristjanih, ki so se odločili. To drži odločnosti v današnjem času potrebujemo v vedno večji meri. Potrebujemo novo kulturo ljubezni in zvestobe. Brez nje svet ne bo mogel preživeti prihodnjih časov.

DR. LOJZE ŠKERL

Kongres Južnotirolske ljudske stranke

V soboto 28. novembra se je v tipičnem južnotirolskem mestu Meranu vršil 35. redni kongres Južnotirolske ljudske stranke. Vzburil je precejšnje zanimanje časnika-jev in političnih krogov zlasti zaradi trdovitosti njenega, doslej nespornega voditelja dr. Silviusa Magnaga in zavoljo napečnosti med tam živečima narodoma, ki se je v zadnjih časih zaostri- la in dobila otipljivo obliko v močnem porastu neofašistične stranke MSI. Nad tisoč delegatov je zastopalo 79.000 v stranko vpisanih članov južnotirolske stranke.

Dr. Silvius Magnago je v svojem skoro triurnem poročilu izrekel ostre kritike na račun italijanskih oblasti in vlade, ki niso še v polnosti uveljavile podpisani in dogovorjeni »paketa«. Kongres je zato sprejel pet resolucij, ki so v bistvu povzete Magnagovih tez in gredo od še ne odobrenih določil, ki jih nemško govoreči državljani zahtevajo, do protesta proti omejevanju avtonomije, do zahteve udejanjenja že podpisanih določil, ki jih pa oblasti ne upoštevajo in so ostale torej še na papirju; gre še za resolucijo o poslednji uporabi nemškega jezika v javnem življenju, financ in nekaterih manj pomembnih norm. Ob koncu zahteva kongres od italijanske vlade, da spoštuje pravice nemške skupnosti na Tirolskem kakor so bile podpisane v Pariški pogodbi, v dogovorjenem »Operativnem koledarju« in v Statutu avtonomije; vabi Avstrijo, kot sopodpisnika pariškega dogovora, da po politični poti zahteva uveljavitev in dokončno ureditev južnotirolskega vprašanja in da SVP meni, da »paketa« in Statut o avtonomiji nista dovršena, vse dokler niso v vsakdanji praksi uveljavljene vse norme, ki jih vsebujeta.

Dr. Silvius Magnago se je v svojem dolgem govoru ustavil še ob problemih šolstva in posebej otroških vrtec, kjer nastajajo težave, ko italijanski starši pošiljajo vanje svoje malčke, ki ne poznajo

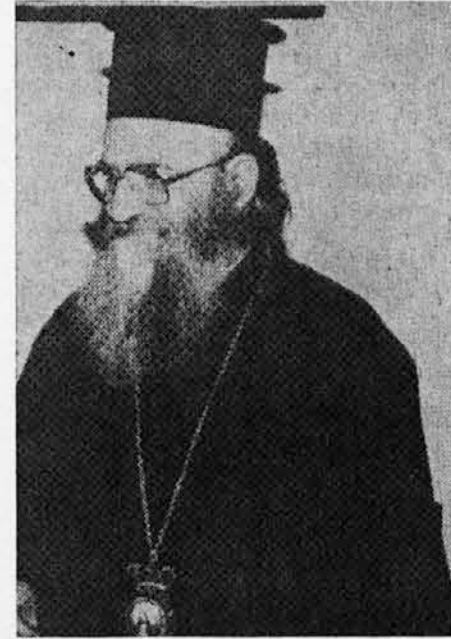
Carigrajski patriarh, v časih bizantinskega cesarstva tako vpliven in pomemben, je samo še senca tega, kar je bil. Njegova pastirska oblast se razteza komaj še na štiri milijone pravoslavnih vernikov. V samem Carigradu, kjer ima patriarh svoj uradni sedež, jih je danes kakšnih pet tisoč; pred 30 leti pa jih je bilo še 150.000.

Ohranja pa carigrajski patriarh častno prvenstvo med pravoslavnimi Cerkvami. In v tem svojstvu se zadnja dva, Atenagoras I. in za njim sedanji Dimitrios I. prizadevata za edinstvo med pravoslavnimi in za povezavo z drugimi krščanskimi Cerkvami. Zato Dimitrios veliko potuje. »Kristjani se moramo čimprej zediniti,« je dejal ob nekem takem srečanju. »Le tako se bomo mogli združeni soočiti z izzivi sodobnega sveta.«

V ta okvir je spadal tudi patriarhov obisk v Rimu, ki je trajal od četrta 3. do ponedeljka 7. decembra. Predvsem je šlo za vrnitev obiska, ki ga je Janez Pavel II. od 28. oktobra do 30. novembra 1978 izvršil pri Dimitriju v Carigradu. Seveda pa je šlo še za kaj več kot za vladnostni obisk. Nekemu italijanskemu časnikarju je pred tem obiskom dejal: »Kar bi zlasti rad poudaril, je to, da si bova povedala, da se imava rada. To je namreč zapoved Boga, ki je ljubezen. Da si oba želiva sodelovanja, miru, edinstvi. Da sva oba trdno odločena iti v tej smeri. In da se oba zavedava odgovornosti do krščanstva in vsega sveta v tem času.«

RAZNA SREČANJA

Patriarha Dimitriosia je sprejel na letališču Fiumicino v četrtek 3. dec. vatičanski državni tajnik kardinal Casaroli, ki ga je nato pospremil v Vatikan, kjer ga je že pričakoval sv. oče. Vse dni je sta

Carigrajski patriarh Dimitrios I., ki je leta 1972 nasledil patriarha Atenagora, velikega pospeševalca edinstvi krščanskih Cerkv

noval v Torre S. Giovanni. Še isto popoldne je bil sprejet v zasebno avdienco pri papežu. Tretje srečanje sta imela v soboto 5. dec. v baziliki sv. Marije Vélike, kjer sta skupno opravila večernice, četrto naslednji dan v nedeljo ob evharistični daritvi v vatičanski baziliki, kjer sta imela uradna nagovora, v ponedeljek 7. dec. pa sta dopoldne podpisala skupno izjavo, nakar je Dimitrios odpotoval v Anglijo.

Drugi dan bivanja v Rimu je carigrajski patriarh dopoldne najprej obiskal svetišče sv. Pavla »zunaj obzidja«, nato pa se ustavil v lateranski baziliki in pomolil pred glavnim oltarjem.

Sledilo je srečanje s profesorji in študenti Lateranske univerze. Najprej ga je pozdravil veliki kancler te univerze kardinal Poletti, nakar je spregovoril patriarh. Opozoril je, da se da teologijo uporabljati tudi kot sredstvo ločitve v Cerkvi, toda z božjo pomočjo so ti časi premagani. Sedaj je teologija v službi resnice in ljubezni, ki mora spremljati vsak dialog.

Patriarh se je pred odhodom v Vatikan ustavil še v Koloseju, popoldne pa se sestal s člani rimske kurije. Kardinal Willebrands, prefekt Kongregacije za edinstvo kristjanov, je v nagovoru poudaril, da je občudovanja vredna patriarhova potrpežljivost v iskanju edinstvi Kristusove Cerkve in spomnil na besede kardinala Bea ob obisku Dimitriosovega predhodnika v Rimu: »Morda še ni blizu ura, ko bomo škofje Zahoda in Vzhoda skupno obhajali sv. Evharistijo, prišla pa je že ura ljubezni.«

SKUPNA LJUBEZEN DO MARIJE

Skupna molitev večernice Janeza Pavla II. in patriarha v baziliki sv. Marije Vélike je znova opozorila na pomen češčenja Matere božje, ki je skupno tako rimski kot vzhodnim Cerkvam. Tako je leta 1959 papež Janez XXIII., ko je sprejel skupino armenskih vernikov, njim ponovil besede patriarha Atenagora: »Največji up, da pride od sprave med katoličani in pravoslavnimi, je naša skupna ljubezen do Matere božje.«

Ob molitvi angelovega češčenja v nedeljo 29. nov. pa je sv. oče ob naznanilu bližnjega Dimitriosovega obiska opozoril, da soppada z Marijinim letom. »Marija sledi našim korakom v tretje tisočletje,« je dejal.

30. nov. 1979 pa je ob obisku v Carigradu Janez Pavel II. sedanjemu patriarhu poklonil podobno Matere božje z Jasne gore v Čenstohovi, »pred katero sem molil vse življenje« in je vzhodnega izvora, »čudovit dar vzhodne Cerkve rimokatoliški, od katere je Poljska leta 966 prejela krščanstvo.«

Iz Carigrada je Janez Pavel II. šel v Efez, kjer je bila leta 431 Marija razglašena za Bogorodico. Tam se je obvezal, da bo z vso možno razpoložljivostjo ob navdihu Sv. Duha pospeševal polno edi-

nost med kristjani. »Pred božjo Materjo smo pripravljene priznati obojestransko svoje napačno ravnanje in naše samoljublje. Ona je rodila enega Sina, mi pa ga njej nudimo razdeljenega...«

Misel na napake iz preteklosti je bila prisotna tudi v nedeljo 6. dec. v baziliki sv. Petra, kjer sta jih oba najvišja predstavnika iz srca obžalovala. Patriarh Dimitrios je sodeloval pri papeževi maši ob oltarju vse do posvetilnih besed, ko se je umaknil. V nagovoru mu je Janez Pavel II. zagotovil spoštovanje vseh izročil vzhodne Cerkve, a obenem poudaril prvenstvo rimskega papeža, opoldne pa sta se ob angelovem češčenju skupno pokazala na balkonu Damazove palače in tam skupno molila.

J. K.

Zmaga z grenkim priokusom

S temi besedami je senator Stojan Spetič (PCI) označil popravek k finančnemu proračunu, ki ga je senat v Rimu soglasno sprejel in ki vnaša v proračun postavko 30 milijard lir za potrebe tako slovenske manjšine v Italiji kot italijanske v Jugoslaviji. Spetič je stal na stališču, da je prispevek za slednjo že vključen v postavko pri zunanem ministrstvu in znaša 2 milijardi 400 milijonov. Vsota 30 milijard je za tri milijarde manjša od prejšnje, ki je bila črtana, uporabljena pa bo v triletnju 1988-90.

Odgovor celovškega škofa

Dr. Egon Kapellari, škof krške škofije, je na odprto pismo ljubljanskega nadškofa dr. Suštarja, v katerem ga slednji poziva, naj se zavzame za dosedanji sistem dvojezičnosti v osnovnih šolah na mešanem ozemlju na Koroškem odgovoril, da se slej ko prej zavzema za mirno sožitje med Nemci in Slovenci tako v cerkvi kot drugod na osnovi vsestranske pravičnosti. Sole na dvojezičnem območju ne smejo nikogar zapostavljati, zaščita etničnih manjšin pa naj bo taka, da bo dajala prostor za ohranjanje njihove jezikovne in kulturne posebnosti.

Bolj konkretno je bil Slovenski pastoralni svet celovške škofije, ki med drugim izjavlja, da so bili prezrti vsi argumenti slovenske narodnostne skupnosti in vseh zagovornikov skupne vzgoje v dvojezičnih šolah, obenem pa izsiljene odločitve proti življenjskim slovenskim interesom. Nestrpnost in brezobzirnost do šibkeje narodnostne skupnosti vzbujata pred začetkom žalostne obletnice (50 let od Hitlerjeve zasedbe Avstrije) strašne spomine in nove bojazni.

Širite „Katoliški glas“

NAROČNINA ZA KATOL. GLAS ZA LETO 1988

V Italiji	35.000 lir
za inozemstvo	50.000 lir
letalska	80.000 lir

★

BOŽIČNA ŠTEVILKA
»KATOLIŠKEGA GLASA«

Izšla bo zaradi praznika en dan prej kot običajno, tj. v sredo 23. decembra, da jo naročniki lahko dobijo še pred prazniki. Prispevki za omenjeno številko naj bodo na uredništvu lista najkasneje v ponedeljek 21. decembra zvečer, ker bo številka šla v tisk že v torek namesto običajne srede. Oglasi in voščila pa naj bodo na upravi že do ponedeljka 21. decembra popoldne.

V znamenju nenehnega »čiščenja in razčiščevanja«

Ena priljubljenih in običajnih besed, ki jih pozna slovar komunistične partije, je razčiščevanje in čiščenje. Že Lenin, še bolj pa Stalin sta rada čistila. Pa ne hlač ali stanovanja, temveč partijo ali kako drugo ustanovo. Tudi nastali položaj je bilo treba večkrat razčistiti.

Seveda ima beseda čiščenje v partiji svojski pomen. Še najbolj je nedolžna, ko gre za izključitev iz stranke, podjetja ali kake organizacije. Huje je, če nekoga to čiščenje ali razčiščevanje pripelje pred sodišče in nato v zapor. Še huje pa, če temu sledi »likvidacija« ali »nenadna« smrt kjerkoli že.

Partija je v Sloveniji začela s »čiščenjem« že spomladi 1942. Začela je s pobijanjem vseh možnih nasprotnikov. Na ta način ji je uspelo v življenje priklicati »belo gardo«, tj. protikomunistične oddelke. Tedaj je tudi Edvard Kocbek, ta »napredni« kristjan, te umore odobral. Tudi vzornega duhovnika dr. Lamberta Ehrlicha. Vsaka nova usmrtevec je postala čistka, ki naj bi odstranila ideološke voditelje meščanske »reakcije«.

O čiščenju je vedel letos povedati marsikaj tudi član predsedstva SFR Jugoslavije Stane Dolanc. V intervjuju z glavnim urednikom tednika »Danas«, ki izhaja v Zagrebu, je razkril marsikateri dogodek iz zadnjega obdobja jugoslovanske stvarnosti. Npr., kako je Tito »razčistil« leta 1971 položaj na Hrvaškem.

Tedaj so Hrvatje nenadoma postali nacionalisti. Bajse so se začeli povezovati z ustaško emigracijo. Tito je zato poklical k sebi, na pogovor ali zagovor, tovariše Tripala, Sibla, Savko Kučar-Dapčević in druge. Dolanc pravi dobesedno:

»Tito sem vprašal, zakaj je med pogovorom z njimi neprestano odgrinjal in zagrinjal zavese ter zapiral in odpiral okna. Dobil sem vtis, da svojih sogovornikov sploh ni poslušal.«

Nato Tito: »Poslušal sem jih že, vedel pa sem že vnaprej, kaj bodo odgovorili.« (Udaba je dobro opravila svojo nalogo!)

Dolanc: »In kdaj ste se odločili, pred pogovorom ali po njem, kako boste ukrepali?«

Tito: »Že pred pogovorom sem podzvel primerne ukrepe. Odločil sem se, da je treba to zadevo do kraja razčistiti.«

Posledica tega čiščenja je bila odstranitev vsega taktirnega hrvaškega »nacionalističnega« vodstva s Savko na čelu. K sreči pa so vsi ostali pri življenju.

Tudi zadeva s slovenskim partijskim voditeljem Stanetom Kavčičem se je končala z razčiščanjem. Po takom. »cestni aferi« je Tito vse slovensko partijsko vodstvo poklical v Beograd na »razgovor«. Dolanc piše, da so se pri njem zbrali Kardelj,

Popit, Ribičič, Kavčič in on.

Tito jih je najprej napadel zaradi ponašanja ob »cestni aferi« (denar, nakazan od Mednarodnega denarnega fonda za Slovenijo, je šel v Srbijo); nato jim je očital premajhno zavzetost za »vsenarodno« obrambo, končno pa je izgrmel zaradi obiska »belogardista« Cirila Žebota v Ljubljani. Sledila je večerja pri Kardelju in tu se je, pravi Dolanc, šele prav začelo »razčiščevanje«. Posledica: Kavčič je bil odstranjen in z njim vsi, ki so ga podpirali.

Ko je Tito očistil slovenski in hrvaški partijski hlev, se je spravil še na srbskega. Dolanc vse to odobrava, češ da ni šlo za osebno, ampak za politično razčiščevanje in dodaja: »To je ena izmed stvari, ki nam danes manjka!« S tem Dolanc pove vse. Želi si okrepljene diktature, da bi lahko partija še temeljiteje čistila.

Tudi na Kosovu se čiščenje nadaljuje, a ne ravno po željah partije. Sedaj čakamo, da pride na vrsto Slovenija. Beograd je že nestrpen. Bati se je, da bo vodstvo Zveze komunistov Jugoslavije sledilo zgledu Tita, ki je svoj čas ob čistkah dejal: »Čekao sam toliko dolgo da stvar sazre, da možemo radikalno razčistiti. Ako bismo išli prije na čištenje, ne bismo mogli radikalno "razčistiti".« Tako pravi Dolanc. Tito je čakal, da stvar »sazre«, dozori. Potem je neusmiljeno udaril po svojih tovariših in jih uničil. Ne bomo se čudili, če se bo to v kratkem ponovilo.

Karl Cepl, ZR Nemčija

Slovinci po svetu

Novi dušni pastir za Slovence v Angliji

Dosedanji slovenski dušni pastir v Londonu Ludvik Roth je odšel v Sev. Ameriko. Na njegovo mesto je prišel Stanislav Cikanek, ki je bil na Švedskem. Tako je sedaj ostal na Švedskem en sam slovenski dušni pastir.

■ Sestanek poglavarjev in ministrskih predsednikov 12 držav v Kopenhagnu na Danskem, ki sestavljajo Evropsko gospodarsko skupnost, se je po dveh dneh posvetov o tem, kako zmanjšati primanjkljaj EGS in pomagati kmetijskemu razvoju v državah članicah, končal brez uspeha, saj niso bili zmožni rešiti danih problemov. Zato so se odločili za novo izredno zasedanje 10. in 11. februarja v Bruslju. Da se pa ne bi razšli praznih rok, so odobrili tri politične resolucije, ki se nanašajo na Afganistan, Libanon, Srednji vzhod ter odnose Vzhod-Zahod.

Viktorju v spomin

(Namesto besed ob zadnjem slovesu)

Dva dni so me v grlu tiščale besede, ki bi jih moral povedati Viktorju pred njegovim goriškim ljudstvom ob njegovem tako slovesnem pa hkrati domačem in milem pogrebu. Tako kot Ljotzeta Bratuža, tudi Viktorja ljudje niso zatajili. Velik del slovenskega občestva se je zbral v travniški cerkvi, kjer se je še nedavno razlegal Viktorjev tenor... Odkar hodim v Gorico, ne pomnim, da bi ob toliki množici skoraj cel dan ne slišal drugačne besede od materinščine, ali pač: Justus - Mož pravični, tako so mu, zaslužnemu, zapeli njegovi pevski prijatelji. To je bil Viktorjev zadnji goriški dan...

Ne le Goričani in ljudje iz samega Cerkev, tudi tisti iz njegove širše okolice, so izgubili srčnega prijatelja in dobrotnika. Čeprav se ravniki Viktor vse od vojnih časov ni več vrnil, vsaj ne za stalno, v svojo rojstno vas pod mogočnim Poreznom in v tako drago mu Sedeževno Cerkev ter je med svoje domače ljudi prihajal le na obiske in za kake praznike, pa je ostal z njimi in s kraji svoje mladosti tesno povezan: te prijateljske vezi, ki jim sprva čas ni bil naklonjen, so se z leti okrepile, razširile in poglobile. Zato smo prišli na njegov pogreb tudi njegovi ožji rojaki; potrji, a z globoko hvaležnostjo smo mu prinesli zadnji pozdrav njegove rodne Cerkljanske.

Naš dragi Viktor je nekaj desetletij — ob svojih bolj ali manj skromnih razmerah — navdse bogato in radodarno delil okrog sebe prijaznost in bratovsko ljubezen. Kdo bi vedel za vse tiste številne ljudi iz daljnega goriškega zaledja, ki jim je Viktor napravil to ali ono uslugo, ne

da bi za to pričakoval plačila! Nemočne stare žene so v njem imele svojega posredovalca. S pomoči ali vsaj navsota potrebnimi pa se je pokojni Viktor pogosto srečeval, kar ni čudno, saj se je po celi deželi vedelo, da je v Gorici tam nekje na Travniku, mogoče dobiti prijaznega in uslužnega Viktorja. Leta so tekla in tako je Viktor postal nekakšen cerkljanski konzul v Gorici, pa ne le cerkljanski, tudi idrijski in toliminski, pač zanesljiva zveza za mnoge ljudi iz naših Gor, kot se je nekoč reklo.

Z Viktorjem je izgubila blago dušo tudi slovenska Gorica in ta nam posej ne bo več tako bogata, saj na njenih ulicah ne homo več srečevali umirjeno nesmejanega, preudarnega in tudi šaljivega ter duhovitega prijatelja, ki bi nas med enim in drugim svojim važnim opravkom za službo ali za narod, vedno še utegnil popeljati na kozarček k Romanu.

To, da je bil Viktor Prašnik tudi zglede goriški kulturni delavec, pa je že drugo svetlo poglavje njegovega življenja, ki samo še potrjuje, da je bil prav tako kot za svoje prijatelje in rojake, delaven in požrtvovalen tudi za širše okolje, za svojo ogroženo narodno skupnost; vse te vrline so izhajale iz njegovega izjemno plemenitega značaja.

Dragi Viktor! Se zadnjič naj te objame naš hvaležni domač pozdrav! In naj ti bo v tej ljubi goriški zemlji, ki jo po hčerki planin napajajo tudi vode s tvojih in naših cerkljanskih gričev, miren počitek. Tvoji prijatelji in rojaki te ne bomo pozabili. V nas boš imel lep spomin, ki si si ga zaslužil s svojim delom in plemenitim življenjem. **Tomaž Pavšič**

Solidarnost s koroškimi Slovenci

V ponedeljek 7. septembra se je mudila na Koroškem delegacija deželne SSK, ki je ponesla izraze solidarnosti primorskih Slovencev v boju za slovensko šolstvo na Koroškem.

Več o tem v prihodnji številki.

**IZŠLE SO KNJIGE
GORIŠKE MOHORJEVE
DRUŽBE
ZA LETO 1988
CENA ZBIRKI
ŠTIRIH KNJIG
30.000 LIR**

Iz Slovenije

Kaj vse Slovenija odklanja v novi ustavi

Ko so v Beogradu začeli s postopkom za spreminjanje sedanje jugoslovanske ustave iz leta 1974, se je hitro pokazalo, da gre v bistvu za uvedbo nadoblasti zvezne države nad posameznimi republikami, ki jo sestavljajo. Zvezna država bi smela po novem posegati v šolstvo in pravosodje ter ju tudi nasilno enotiti, uveljaviti v primeru nesoglasja zvezni zakon nad republiškim (sedaj je prav obratno), zvezno sodišče in zvezni javni tožilec naj bi imela nadmoč nad republiškim, jugoslovanska armada pa naj bi svoje finance zajemala ne več iz enotnega zveznega proračuna, temveč iz posebnih virov in bi torej ne bila več pod kontrolo parlamenta.

Vsi ti popravki sedanje ustave so grožnja za avtonomijo posameznih republik, zato so bili v Sloveniji sprejeti z nezapujenjem in odklonitvijo. Izraz tega nerazpoloženja je posebno pismo, ki ga je sestavilo predsedstvo SR Slovenije, podpisal pa njegov predsednik France Popit in bilo poslano predsedstvu SFR Jugoslavije. V njem je rečeno, da je politično edino sprejemljivo, da so predlogi sprememb sprejeti s soglasjem. Če bi bili sprejeti s preglasovanjem nekaterih republik in avtonomnih pokrajin, bi to uničilo napore za stabilizacijo političnih razmer v državi.

Bogoslovci v ljubljanskem semenišču

V semenišču v Ljubljani so bogoslovci iz ljubljanske, koprške in mariborske škofije. Letos jih je skupno 86; ljubljanska nadškofija ima 51 bogoslovcev, koprška škofija 19 in mariborska 15. V semenišču je tudi en bogoslovec iz Stične. Bogoslovci mariborske škofije zadnjih letnikov študirajo v semenišču v Mariboru in sicer jih je 19, torej skupno 34.

Velika nagradna igra

Pod tem naslovom »Mladina« v 40. številki (20. novembra 1987) objavlja ironičen »kviz«, tj. vrsto vprašanj, na katera naj bi bralci odgovorili. Naj nekatera omenimo!

1. Kateri od znanih mož je umrl naravne smrti? a) Džemal Bijedić, b) Boris Kraigher, c) Jonh F. Kennedy, d) Tito, e) Rodolfo Valentino.

2. Razvrsti po višini pokojnine! a) Pepca Kardelj, b) Hamdija Pozderac, c) Jovanka Broz, d) Ivan Maček, e) Lidija Sentjurs.

3. V katerem slovenskem kraju Dan mrtvih najbolj slovesno praznujejo? a) Zale v Ljubljani, b) Frankolovo (pri Mariboru), c) Kočevski Rog, d) Dražgoše, e) Kumrovec.

Zanimivo vprašanje

Mladen Dolar zastavlja v »Mladini«, št. 41 (27. nov. 1987) vprašanje: »Ali je partija izgubila podporo širokih množic?« To vprašanje se namreč čedalje pogosteje pojavlja v jugoslovanskem tisku in je začelo kot mora preganjati partijske funkcionarje. In to opravičeno, saj postaja osip članstva vse večji, med mladimi je partije vedno manj, ugled partije v družbi vse bolj pada.

Toda ali je mogoče izgubiti nekaj, kar nikoli nisi imel? Odgovor je jasen: Partija ugleda ni izgubila, ker ga ni nikdar imela! Prav to je najbolj natančna opredelitev sedanjega jugoslovanskega družbenega trenutka.

Prepovedana krščanska imena

Albanski komunistični režim je storil še en korak v ateizaciji države. Objavljen je bil zakon, da starši svojim otrokom ne smejo več dajati bodisi krščanskih bodisi muslimanskih imen. Ta naj bi se skladala s politično, ideološko in etnično usmerjenostjo te države. Tako se zelo priporoča ime Zvezda. Vse to dokazuje, da se v Albaniji tudi po smrti Enverja Hoxhe leta 1985 glede vere ni nič spremenilo na bolje.

Iz pisem naših misijonarjev

Slonokoščena obala - Pavel Bajec: Hvala vsem tistim, ki se na tak ali drugač način pridružujejo delu za misijone. Dela nam ne manjka, naredimo pač, kar moremo. Tako neobgljeni smo pred vsemi temi obširnimi polji, ki čakajo delavcev. Res je, da imamo vedno več domačih duhovnikov, toda so še tako neizkušeni ne samo v pastoralni, tudi v veri.

Prav danes so tu (v mestu Lakotij) zbrani vsi domači duhovniki v škofiji. Veliko jih je, pa je toliko potreb.

Zaupamo v Boga. On dela po svojih računih, ki niso vedno naše. Prav zato vam vse to naše delo priporočamo v molitev.

Hongkong - Stanko Pavlin: Bil sem na kitajski celini že dvakrat, enkrat kar tako na hitro, drugič, konec meseca julija, pa kar deset dni. Tja sem šel kot turist z neko skupino samih Kitajcev, eden je bil tudi duhovnik, salezijanec. Na meji so nas lepo sprejeli in hitro uredili vse pregledje; do mene so bili posebno pozorni, zlasti ko so slišali, da govorim po kitajsko. Nekateri so me vprašali, če sem rojen v Hongkongu. Odgovoril sem, da nimam take časti, da bi bil rojen Kitajec. Takoj sem razumel, da sem mu »dal obraz«, tj. ga počastil. Zaradi tega sem bil takoj ne samo gospod (laik), temveč »gospod« (duhovnik). Prtljago smo pustili v hotelu in takoj šli vsi skupaj v cerkev Brezmadežne, kjer stanuje škof X. Ta nas je lepo sprejel in ob 8. uri sva midva s salezijancem samsesvala »po naše«, tj. pokoncilsko. Oni namreč mašujejo »po svoje« v latinščini in s hrbtom obrnjeni proti ljudstvu. Tisti od naše skupine, ki so bili katoličani, so se udeležili naše maše. Tudi drugi katoličani iz tistega kraja (mesta) so bili pri naši maši, peli in molili so z nami. Nama so dali (krajevni škof) posebno dovoljenje, da sva maševala javno v cerkvi, ker običajno duhovniki mašujejo privatno v hotelski sobi. Tudi v drugih cerkvah in kapelah sva lahko maševala ob udeležbi tamkajšnjih katoli-

čanov.

Tudi domači duhovniki so bili z nama zelo vljudni in so nama omogočili več stvari, ki bi jih po predpisih ne bili smeli. Samo to ti rečem, da bi ti videl, s kakšnim veseljem sprejemajo tamkajšnji verniki naše zadržanje v cerkvi in nas duhovnike »od zunaj«. Solze teh dobrih, zvestih, trpečnih katoličanov nam povedo več kot vse drugo.

Ko smo se poslavljali, so nama tiho šepetali: Še pridite, še pridite! Midva sva razumela, da jim je naš obisk dobro storil.

Pozdravljam vse prijatelje misijonov in osebe pri Katoliškem glasu. (Tega dobiva g. Pavlin redno po zračni poti - op. ur.). Vesel Božič in srečno novo leto.

Zambija - Radko Rudež: Meni je lepo; hiša prostorna (ima tudi štiri postelje za goste), WC, shower, kopalnica, deep fridge, električni kuharlik, kuharlik za čaj, krasen sadovnjak. Zelenjadni vrt bo treba obnoviti. Pričakujemo dežja; prvi je le ponagajal... (Op. ur.: p. Rudež je menjal postojanko in je sedaj v Itezitezhi, ki je lepo urejena postojanka).

Pri vsakdanji maši pojemo kar lepo število mojih pesmi, ker so katoliške in poučne. Včeraj mi je neka redovnica rekla, zakaj ne bi peli domačih. Pravim: najprej naj se naučijo slediti besedam, ne ritmu, potem bodo tudi svoje domače pesmi peli pobožno. Otroci pravijo: Ob domačih pesmih plešejo noge, ob mojih plešejo možgani. Sicer pa domačih pesmi imajo malo in jih zato vedno ponavljajo. Meni gre tudi za pouk in ne samo za petje. Zадnja, ki sem jo naučil, je bila Ubi caritas et amor. Je res lepa. Sedaj bodo adventne na vrsti, tudi Vi oblaki ga rosite. Pravi »hit« je »Noč božična, sveta noč« z mimiko, ki spremlja besedilo. Je res najbolj priljubljena božična pesem. (Op. ur.: p. Rudež uporablja naprave liturgičnih in tudi slovenskih nabožnih pesmi z domačim besedilom.)

Vsem lep pozdrav.

Priprave SSK na spomladanske volitve

Slovenska skupnost je začela s konkretnimi pripravami na spomladanske volitve, ki bodo zajele deželni svet, pokrajinska sveta v Trstu in Gorici, občinske svete v Trstu in nekaterih drugih občinah v deželi ter krajevne sosvete v tržaški občini. To bo spričo letošnje zaostritve protislovenske kampanje pomembna preizkušnja za vso slovensko narodnostno skupnost.

Na zadnji seji deželnega tajništva Slovenske skupnosti, ki jo je vodil tajnik Ivo Jevnikar, je bilo sklenjeno, da bo 9. januarja zasedal strankin deželni svet, ki bo izdelal volilno in programsko izhodišče za delo v volilni kampanji za obnovo deželnega sveta Furlanije-Juljske krajine in za potrditev zastopstva SSK v njem, kar je zahtevna in nelahka naloga.

Do konca januarja bo po sekcijah in v okviru strankinih pokrajinskih organov stekla akcija za iskanje in preverjanje možnih kandidatov. Strankino glasilo bo v prihodnjem obdobju izhajalo na deželni ravni in pogosteje. Ker bo težišče na deželni problematiki in na delu v deželnem svetu, bo za te izdaje skrbel deželna svetovalska skupina SSK.

Strankini kongresi — po sekcijah za izbiro kandidatov, pokrajinska kongresa v Trstu in Gorici ter deželni kongres — bodo jeseni prihodnje leto. Naravni rok za njihovo sklicanje bi bil sicer prihodnje pomlad, a se je tajništvo odločilo za krajšo odložitve, da ohranijo delovni značaj in ne postanejo kake zgolj predvolilne manifestacije.

V nedeljo 20. decembra popoldne pa bo deželna Slovenska skupnost prirredila v Gorici proslavo s kulturnimi in političnimi točkami ob 40-letnici samostojnega političnega nastopanja Slovencev v Italiji in 25-letnici osnovanja Slovenske skupnosti. Obenem bo to priložnost za prijateljsko srečanje v času pred božičnimi in novoletnimi prazniki.

Na seji deželnega tajništva SSK so prisotni ponovno izrazili solidarnost s koroškimi Slovenci, ki se borijo za svoje pravice na šolskem področju.

Prof. Andrej Bratuž je poročal o sestanku strank, ki sestavljajo evropsko manjšinsko listo v Italiji, deželni predsednik Marjan Terpin pa je poročal o udeležbi zastopstva SSK na 35. kongresu Južnotirolske ljudske stranke v Meranu. Poročal je tudi o pomembni slovesnosti v Ukvah in Žabnicah.

Deželni svetovalac dr. Drago Štoka je poudaril pomen popravka, ki ga je uspel vnesti v besedilo osnutka deželnega zako-

na o preustroju deželnih uradov in ustanov.

Končno je deželno tajništvo po poročilu načelnika svetovalske skupine v Sovodnjah Branka Cernica izrazilo odločno nasprotovanje sedanjemu načrtu o upepeljevalniku tik ob Sovodnjah.

Kaj si misliti o Mihailu Gorbačovu?

Fenomen v sedanji svetovni politiki je generalni sekretar sovjetske partije Mihail Gorbačov. Ne neha presenečati svetovne javnosti s svojimi nenadnimi in nepričakovanimi potezami. Začel je takoj, ko so ga izvolili za generalnega tajnika. Že takrat so se na Zahodu vpraševali: »Kam hoče iti Gorbačov? Ali res prihaja v Sovjetski zvezi do odjuge?«

Vprašanje so zastavili tudi redovni sestri, ki je ena izmed otrok, katerim se je prikazala Mati božja v Fatimi. Odgovorila je: »Mala revolucija v Kremlju ni izključena.«

Pa še nekaj. Prihodnje leto bo Cerkev obhajala stoletnico smrti sv. Janeza Boska; o njem je znano, da je imel razna videnja in da je tudi napovedal prihodnje dogodke. Nekoč je dejal približno tole:

Ko bosta v maju dve polni luni, takrat bo prišel mir na svet. Prihodnje leto se bo to zgodilo: 1. in 31. maja bo polna luna. Smemo res upati, da bo leta 1988 začel svet živeti v miru? Da bo dogovor med Reaganom in Gorbačovom, ki sta ga podpisala 8. decembra, res uvod v svetovni mir?

★

■ Severnoameriška televizijska mreža NBC je nekaj dni pred vrhunskim srečanjem med Gorbačovom in Reaganom za svoje poslušalce prenašala neposreden razgovor s sovjetskimi partijskim voditeljem, ki je trajal dobro uro. Televizijski prenos si je ogledalo kakih 13% Severnoameričanov. Gorbačov je nastopil sproščeno, z nasmeškom in izogibajoč se polemik, toda v bistvu ni v ničemer popustil. Navzočnost sovjetskih čet v Afganistanu je označil kot bratsko pomoč, Zid sramote v Berlinu kot potrebnega, zanikal teptanje človekovih pravic v svoji državi. Torej vse v najlepšem redu. Ameriške poslušalce je zaprosil za razumevanje, kajti zahtevati odobravanje ne bi bilo na mestu. In potem zapeljivo vprašanje: »Že smo bili enkrat zavezniki med seboj, zakaj ne bi tudi sedaj skupno reševali problemov, ki nas tarejo?«

Zborovska revija ZCPZ v Trstu

Zborovska revija, ki jo vsako leto na jesen prireja Zveza cerkvenih pevskih zborov v Trstu, je bila letos v nedeljo 29. novembra. Zaradi del v Kulturnem domu, kjer so bile prejšnje revije in katerega so bili pevci in občinstvo vajeni, je letošnja revija potekala v župnijski dvorani ob cerkvi sv. Marije Velike nad trgom za občinsko palačo. Dvorana je manjša, a zbrana z zadostnim odrom, da so se pevci znašli in so prisotni z lahkoto sledili njihovu izvajanju. Sicer pa pevci malokdaj nastopajo v idealnih dvoranah.

In v preteklosti, ko dvoran še ni bilo? Kaj pa v dobah ljudskega petja, iz katerega je zraslo umetno? Peli so pri delu, pri košnji, žetvi, kopanju, trgatvi. Peli so za praznike, predvsem za božične in tudi ob nedeljah, zlasti v popoldanskem času, ko je bil v vsem tednu najbolj prost čas. Skratka petje ni vezano na prostor, temveč živi iz notranjih vzgibov, ki korenijo v čustvu in fantaziji. To je bila osrednja misel uvodnega nagovora, ki ga je podal predsednik Zveze Zorko Harej.

Revija je imela dva dela z vmesnim četrtturnim odmorom. Nastopilo je 13 zborov s tržaškega ozemlja. Zaporedje zborov je začel mešani zbor Mačkolje. Mačkoljani so pod vodstvom mladega dirigenta Ignaca Duha izbrali zanimiv program s Srebotnjakovo V krčmi, z razgibano ljudsko v Venturinijevi priredbi Ptičja svatba in Simonitijsko lirično navdihnjeno Pod jasnim soncem rdeča roža na Cankarjevo besedilo.

Vsebinsko in tehnično dobro pripravljeno je bilo podajanje dekliške skupine Vesela pomlad, ki je pod vodstvom Franca Pohajca zapela Merkušjevo priredbo ljudske Sonce ljubo, furlansko ljudsko A plane cale il soreli v priredbi O. Dipiazza in slovensko ljudsko Sovdaška v Vremšakovi priredbi.

Mešani zbor »Marij Kogoj«, ki ga vodi Andrej Pegan, je na reviji predstavil novo pesem Vinka Beličiča in Aleksandra Vodopivca Svetovečerno, ki je prijetno izvenela; nato še Vrabčevo šaljivo Vrabčeva ženitev ter skladbo neznanega skladatelja iz 18. stol. Gaude mater Polonia.

Moški zbor Novega sv. Antona razpolaga z lepimi glasovi in je pripravil neobičajen in soliden spored. Sattnerjevo Proslavo Jetteja npr. še nisem slišal na koncertih in revijah naših zborov, ostali malokdaj. Seveda zahtevajo take skladbe natančno zrežiranost in oblikovanje avtorjevih zamisli; zlasti je v tem oziru zahtevna Mirkova Katrica; bolj preprosta je Prelovčeva romantično zasnovana O, da je roža moje romanc.

V težkih pogojih in na izpostavljenem mestu deluje zbor »Kolonkovec«, ki ga vodi Dalka Sturman. Zbor in dirigentka

sta vredna naše pohvale in zahvale. Poleg lažjih Foersterjeve Vse mine in Boštjančičeve Kaj pa je tebi, ljubica je zbor zapel še nelahko Srebotnjakovo Vesno.

Dekliškem zboru »Devin« se poznajo dolgoletne vaje, izkušnost v izvajanju tudi težjih skladb. Zbor je pod vodstvom Hermana Antoniča uspešno predvajal Rimskega Korsakova Načivala tučka zalataja, Vrabčevo Čuk se je oženil in nelahko Lavrenčičevo Večer pri jezeru.

Prvi del revije je sklenil Tržaški mešani zbor, sestavljen iz samih mladih pevcev, ki ga vodi Andrej Pegan. Zbor je sveže in čvrsto podal Tournidur neznanega skladatelja iz 16. stol., Sojev Cantico in duhovito Vrabčevo Po cesti gre en velik mož.

Mešani zbor »Sv. Jerneje z Opčin, ki ga vodi Franc Pohajca, je disciplinirano in doživeto uspešno predvajal Maličovo Leži, leži meglica, Vrabčevo harmonizacijo ljudske Ne tožim in Habbejevo ljubko Prvo pomlad na znano Zupančičevo besedilo.

Lep napredek, ki se stopnjuje od nastopa do nastopa, je pokazal ženski zbor »Repentabor«, ki ga vodi Tone Bedenčič. Zbor je zapel ljudski Sonce čez hribeček gre in Jaz pa vrtec bom skopala v Tomčevi harmonizaciji ter Petra Liparja Pomladno.

Cerkveni mešani zbor iz Sv. Križa, ki ga vodi Albin Verginella, je zapel Vodopivčovo Ptici, ki jo, žal, malokdaj slišimo, Laharnarjevo hvalnico Vipavski Pozdravljam te, Vipavski dol ter Filejevo priredbo ljudske Venite, rožice moje, kjer je solistični del lepo odpela sopranistka Marija Vidoni.

»Fantje izpod Grmade« so zbrano in občuteno izvedli pester spored, ki so ga izbrali v skladu s pripravili Zveze, naj bodo pesmi na sporedu različne po slogu in vsebini. Pod vodstvom Iva Kralja so dobro podali dramatično vsebino Gašparičeve Kose, Gallusovo humoresko Gallus amat in ljubko Matona mia cara Orlanda di Lassa.

Vse pohvale vreden je bil tudi nastop dekliškega zbora Slovenski šopek iz Mačkolj, ki ga vodi Ljuba Smotlak. Dekleta so zapela Mokranjčovo Tebe pojem iz vzhodne mašne liturgije, Mihelčičovo Mica, ali hočeš ti moža in znano prekmursko v Maroltovem zapisu Venci bejli.

Letošnjo zborovsko revijo je sklenil mešani zbor »Milan Pertot« iz Barkovelj. Pod vodstvom Aleksandra Pertota je tehnično in umetniško dognano izvedel Cantate Domino Giovannija Croceja, Hansa L. Hasslerja Tanzen und springen ter uspešnico Makedonca Dragana Šuplevskega Rum dum dum.

Izvajalce in program je elegantno in suvereno predstavljala Livij Valenčič.

Z. H.

tržaške novice

Desetletnica škofovanja

Pred desetimi leti, tj. 27. novembra 1977, je tržaški škof L. Bellomi prejel v Veroni škofovsko posvečenje. Na praznik Brezmadežne je praznoval desetletnico svoje nadpastirske službe v tržaški škofiji. Čestitkam in voščilom tržaških vernikov se pridružujejo tudi čestitke in voščila Katoliškega glasa, katerega g. škof redno in skrbno prebira ter ga podpira s svojo naklonjenostjo in besedo.

G. škof je za adventni čas izdal pastirsko pismo. Glavne misli in škofove želje bi lahko strnili v Jezusove besede: »Pojdite in učite vse narode.« Vsi smo namreč misijonarji. Živimo svojo poklicanost v svetosti vsak v svojem okolju, vsi skupaj pa v občestvu vernih. Podajmo si roke, da bomo gradili svet pravičnosti in miru! Ker smo krščeni, moramo vedno bolj postajati kvas v našem svetu. Ne pozabimo, da bomo sojeni po ljubezni. Kot kristjani smo božje ljudstvo, smo Cerkev in v tej Cerkvi ima vsak izmed nas svoje mesto, svojo poklicanost, svojo odgovornost do sebe in do drugih, predvsem pa pred Bogom.

Pobude tržaške Duhovske zveze za leto 1988

V načrtu so, med drugimi, tudi naslednje:

1. Dve srečanja strežnikov, prvo poldnevno v postnem času, drugo celodnevno ob zaključku šolskega leta.
2. Spokorno bogoslužje s priložnostjo za spoved na 5. postno nedeljo 20. marca v cerkvi Novega sv. Antona v Trstu.
3. Molitveno srečanje za duhovne poklice na četrto velikonočno nedeljo 24. aprila v cerkvi Novega sv. Antona.
4. Prvo tržaško skupno romanje k Sv. Hemi in h Gospe Sveti na Koroško v ponedeljek 25. aprila.
5. Srečanje bolnikov in ostarelih na Binkošti 22. maja v župnijski cerkvi v Bazovici.
6. Sv. maša v Rižarni v nedeljo 12. jun.
7. Drugo tržaško skupno romanje v Monserrat, v Saragozo in v Pamplono od 4. do 9. julija.
8. Duhovne vaje za žene in starejša dekleta od ponedeljka 5. do srede 7. sept. v Domu duhovnih vaj »Le Beatitudin«.
8. Sv. maša v novi kapeli na pokopališču pri Sv. Ani zadnjo nedeljo v oktobru.

Trebče

Praznovanje sv. Andreja. Potekalo je na več ravneh, ki so se med sabo harmonično prepletale in dopolnjevale.

Vsakodnevno mašno bogoslužje, ki je bilo središče tridnevne priprave na praznik, osebno poglobljanje in spoved večine tistih, ki so se udeležili praznovanja, vse to so oplemenitile misli jezuitskega patra Janeza Sraka, ki je dokazal, da se zna dobro vživeti tudi v naše zamejske slovenske razmere.

Morda je temu pripomogla njegova dosedanja študijska priprava, vendar smo navzoči imeli vtis, da je vzporedno z znanjem vela iz govorenja tudi naklonjenost do navzočih in tudi do nenavzočih. Petkov večerni pogovor se je zavlekel zaradi diskusije o aktualnih problemih Cerkev, kateri ne morejo pustiti brezbržnega nobenega njenega člana, pa naj bo še iz sorazmerno majhne vasi kot so Trebče, Res lepo doživeti in upanje vzbujajoč vtis.

Sobotni večerni koncert (28. nov.) mladih tržaških glasbenikov (Aleksandre Petrot, Simone Slokar, Marte Valetič, Petra Filipčiča in Andreja Pegana) je z raznolikim programom za dobro uro priklical v življenje nekaj odličnih del iz evropske duhovne preteklosti.

Tisti, ki odrekajo koncertni glasbi mesto tudi v cerkvi, najbrž pozabljajo na dejstvo, da je glasba ena najbolj duhovnih nematerialnih umetnosti. Zato je tudi tako cenjena in ljubosumno čuvana v zavesti cerkvenega nauka in dokumentov.

Ne bi se spuščal v oceno ali opis doživljanja poslušalcev, ki so poustvarjalce nagrajevali s toplim aplavzom, ki je najlep-

ša in takojšnja ocena. Vendar ne morem, da ne bi omenil Vrabčevega »Ostinata«, ki je na prenovljenih orglah plastično zaživel. Nežen pedal v basu je nevsiljivo nosil celotno polifono zgradbo glasbene misli. Tako se je skromna izbira registrov

Kronika iz Mačkolj

Iz župnijskega življenja

Na misijonsko nedeljo smo se želeli srečati s kakim misijonarjem. A to je bilo za letos nemogoče. Zato je g. župnik Zarko Škerlj mladini in odraslim, ki smo se zbrali v dvorani Srenjske hiše, zavrtel film o p. Damijanu, misijonarju med govavci.

V nedeljo 8. novembra smo praznovali Hvaležnico. Daritveni oltar smo primerno okrasili s simboličnimi darovi od povrtine in poljskih pridelkov do sadja, vina in kruha. Hlebec je župnik ob koncu maše blagoslovil in razdelil otrokom. Popolnosta istega dne smo se udeležili Hvaležnice v stolnici sv. Justa v Trstu in nekateri naši župljani so izročili darove g. škofu.

Na praznik Kristusa Kralja (22. nov.) smo imeli kot vsako leto čiščenje sv. R. Telesa: po maši možje in fantje, popoldne pa najprej skavtska družina in birmanci, nato še žene; sledil je slovesen blagoslov z litanijami.

Imeli smo v tem času krst dveh fantičev; tako sta se vključila v našo župnijsko skupnost najprej Luka in nato še Marko. Želimo jima sreče v življenju.

Dne 9. okt. smo pokopali mladega moža Ignacija Štrajna, ki je bil brat šolske sestre Amabilis. Bog mu daj večni mir in pokoj.

Ze par tednov se sučejo delavci okoli cerkve. Ob delu za izolacijo zidov pred vlago so naleteli na še dobro ohranjen jarek, ki je bil skopan pred skoraj 350 leti prav v namen izolacije.

Iz prosvetnega življenja

Zvesto svoji tradiciji se je PD Mačkolje zagnalo v delo v letošnji sezoni.

Najprej je mešani pevski zbor šel gostovat v Planino pri Postojni (11. okt.), kjer je prepeval med mašo, nato pa izvedel še samostojen koncert ljudskih in umetnih pesmi svetne vsebine.

Drugi nastop tega zbora je bil v Dekanih (15. nov.) ob kulturni manifestaciji Istra.

Končno je letos zbor nastopil znova na reviji ZCPZ v Trstu (29. nov.). To pot so pelet tudi dekleta Slovenskega šopka.

Največje opravljeno delo PD Mačkolje v začetku letošnje sezone pa je bila razstava kmečkega orođa in posode pod geslom »Oživljajmo staro in lepo za sedanjost in prihodnost«. Razstava je bila odprta v soboto 7. nov. s primernim kulturnim programom (priložnostni govor Borisa Pangerca in nastopa domačega šopka). Odprtja se je udeležilo lepo število ljudi, še veliko več jih je obiskalo razstavo med tednom. Pohvale vreden je bil obisk nekaterih šol, od koder so si prišli ogledat razstavljene predmete učenci in spremstvu učiteljev in profesorjev. Vsakdo je z razstave odhajal vidno zadovoljen; nekateri so v spominsko knjigo zapisali lepe besede priznanja o veljavnosti takšne pobude. Razstavi je dajala posebno veljavo kopica zapisanih izrazov-imen razstavljanih predmetov, rokov in pregovorov, ki so jih narekovali za to priložnost najstarejši kmetje, medtem ko so iste stvari mlajšemu rodu neznan.

V okviru razstave je bila v soboto 14. nov. kratka, a ljubka prireditev, za katero je bila zbrana vsebina iz domače folklorne in ki so jo podale žene v prizoru »Crješnje n' prudej«, otroci pa v primernih recitacijah.

Da ne bi šlo v pozabo vse, kar je od nekdanj, zlasti v zadnjih letih zbira etnografski odsek PD Mačkolje, je celotno razstavo s podrobno razlago in opisom posameznih predmetov posnel na filmski

malih orgel izkazala kot prednost in pomoč za bolj zadeto izvedbo.

Nedeljsko bogoslužje je bilo vrhunec slavlja. Potekalo je v zbranem domačem vzdušju. Vodil ga je g. Franc Pohajca, govor pa je znova imel p. Janez Sraka, tudi tokrat teološko jasen in konkreten.

Posebej je treba omeniti ljudsko petje, za katerega lahko mirno rečem, da je ena vidnih značilnosti trebenjskega občestvenega izražanja.

Takšen praznik je priložnost, da se spet notranje obogatimo in zblizamo. Na takšen način postane praznik učinkovito poln. In prav je tako. - Ivan F.

trak društveni član Franko Odoni. Društvo pa ob vseh dosedanjih razstavah resno misli na izdajo primerne brošure, ki naj bi ohranila zanamcem marsikaj tega, kar lahko mi še zberemo in zabeležimo.

Skavtska družina

Z leti je zraslo v okviru naše skavtske družine nekaj dobrih in požrtvovalnih voditeljev oziroma voditeljic, ki so tudi letos pridno prišli za delo.

Prav lepo so se izkazali ob miklavževanju v srenjski hiši v soboto 5. dec. V povsem lastni režiji so organizirali in izpeljali prijeten večer v veselje vseh, ki smo se zbrali na tej prireditvi. Miklavž je bil tudi letos zelo radodarnih rok in obdaril vse prisotne otroke pa tudi nekaj odraslih. Gospodu župniku pa je izročil še skromen denarni prispevek za lačne otroke v misijonih.

Z GORIŠKEGA

Sovodnje

Na občinski seji v petek 27. nov. je bilo najprej govora o proračunskem prebitku iz leta 1986, ki je znašal 127 milijonov lir. To vsoto so razdelili v razne namene, a še vedno je ostalo neizkoriščenih 9.800.000 lir. V glavnem je vsota iz prebitka šla za izplačilo že pred leti zaseženih in asfaltiranih zemljišč in sicer 75 milijonov, 13 milijonov pa je bilo namenjenih za kritje stroškov pri ugotavljanju stopnje okuženosti okolja v območju Sovodnje, ki ga povzroča bližnji upepeljevalnik in bi ga rada Dežela napravila v edini upepeljevalnik goriške pokrajine.

Načelnik svetovalske skupine SSK B. Cernic je v zvezi z razporeditvijo prebitka izrazil misel, da bi bilo prav, če bi se v proračun za leto 1987 vstavila tudi postavka za izplačilo dodatka uslužbencem za dvojezično poslovanje. S tem bi se ne samo omogočilo uslužbencem priti do te nagrade, ampak bi se tudi javno dokazalo, da obstaja namera uveljaviti obstoječe zakone v prid slovenske manjšine. Podžupan Klemše se je načelno sicer strinjal s Cernicem, a obenem opozoril na nerazčistične točke člena 60, ki ne pove točno, kdo naj bi nosil breme izplačila: država, dežela ali občina. In tako bi se lahko zgodilo, da bi nadzorni odbor omenjeno izplačilo zavrnil. Zato je občinski svet poveril Klemšetu, da nadaljuje pogovore s predstavniki drugih občin o tej zadevi.

Tudi letos je občinska uprava namenila 13.500.000 lir (lani 11.500.000) kot prispevek raznim organizacijam in športnim ter kulturnim društvom, ki delujejo v območju sovodnje občine. Po krajši razpravi je bil predlog soglasno sprejet. Tako prejmejo: Zadruga Vrh 500.000, KSD Danica-Vrh, zbor Rupa-Peč in KD Sovodnje po 1.250.000 (lani 1.300.000); KD Skala-Gabrje 1.750.000 (+ 450.000); KSD Vipava-Peč 1.700.000 (+ 400.000); Kraški krti 250.000 (- 50.000); Taborniki 200.000 (lani nič); sekciji Anpi Vrh in Peč-Rupa-Gabrje po 100.000; sekcija krvodajalcev Sovodnje 150.000 (- 50.000), SD Sovodnje 3.200.000 (+ 1.000.000), SZ Soča 1.800.000 (+ 400.000). Skvati letos niso vložili prošnje.

Za nakup knjig za občinsko knjižnico je svet namenil 1.500.000 lir za italijanske in 500.000 lir za slovenske knjige, odbornik E. Tomsič pa je povedal, da je knjižnica iz N. Gorice poklonila slovenske knjige v približni vrednosti enega milijona lir.

V »raznem« se je župan spomnil pred kratkim umrlega diplomata in slovenskega političnega delavca dr. Joža Vilfana, sina slovenskega poslanca v rimskem parlamentu dr. Josipa Vilfana, po katerem je v Sovodnjah poimenovana ena izmed ulic.

R. D.

★
Popravek. Oseba Z. S., ki je darovala v spomin na Ido Jakomin in prof. dr. R. Savnika za Dom J. Ukmarja v Šklednju in za Goriško Mohorjevo družbo po 50.000, ni iz Trsta, ampak iz Gorice. Prosimo, da nam prizadeta oprost.

Cecilijanka 1987

S predstavitevjo dveh Bratuževih zbirk nabožnih umetnih pesmi in ljudskih v priredbah so pevci, združeni v Zvezi slovenske katoliške prosvete dostojno počastili spomin dveh skladateljev ob 50-letnici smrti Lojzeta Bratuža in ob spominu na 25. letnico smrti profesorja in skladatelja Mirka Fileja. Predstavitev je sledila revija Cecilijanka 87 v soboto 21. in nedeljo 22. minulega novembra, ki je bila posvečena obema skladateljema.

Revija z dvema koncertnima nastopoma je potekala kot doslej v Katoliškem domu v Gorici. Na reviji je nastopilo 18 zborov iz Goriške, Koroške in dva iz matične domovine Slovenije.

Spored pesmi je obsegal predvsem zborovska dela iz preteklih stoletij. Zgleda, da pri dirigentih ni ambicioznih želja po sodobni zborovski izpovedi, pa tudi ne po izpovedi poromantičnih stilih, saj najraje tičijo v romantiki in črpajo iz nje.

Mislím, da čas ni tako naklonjen romantiki, ponujati vedno stilno sorodna pa tudi v priredbah poslušalce rahlo utruja, predvsem zahtevnejše.

Pri programiranju koncertnih sporedov bi se morali nekoliko zgledovati po programih instrumentalnih koncertov, ki redno vključujejo v svoje sporede tudi sodobne stvaritve. Razmisli ti bi kazalo tudi o vsebini sporedov oz. predvsem o razmerju med nabožno in posvetno glasbo na reviji. Ideja cecilijanske usmeritve bi morala biti na Cecilijanki občutnejše prisotna, saj je od 16. stoletja dalje sv. Cecilija zavetnica nabožne cerkvene glasbe in revija, ki bi jo lahko naslovili tudi s »Primorska poje«.

Pri tem ne mislim, da mora biti revija strogo cecilijanska in da bi se v tem okvi-

ru ne smele oglasiti ljudske ali umetne pesmi, tega ne, pač pa bi moral biti občutnejše poudarjen sakralni moment.

Sodelujoče zbere bi kazalo zadolžiti v okviru Združenja cerkvenih pevskih zborov z obvezno, najmanj eno nabožno pesmijo sodobne kompozicijske tvornosti, kar bi gotovo vplivalo na kvaliteto rast in zbori bi postali morda tudi vabljivejši za mlade pevce.

Pri tem ne mislim na hipermoderne skladbe, pač pa na tiste z nekoliko razširjeno tonalno izpovedjo. Vsekakor je treba storiti korak naprej, da bi zvočno ne tavalji oziroma se oklepali tonalnega in programskega preteklega.

Rahlo vtakan v revijalne koncerte sodoben zvočni stavek bi med poslušalci deloval osvetojuče. Da je ustvarjalni duh iskal v vseh časih nove izrazne in zvočne možnosti, nas o tem poučuje zgodovina.

Spomnimo se, kakšen je bil razvoj vokalne glasbe od Notredamske šole do Bacha in dalje, pa se bomo oklevali o drugačem.

Nekateri nastopajoči zbori na obeh revijalnih koncertih bi lahko brez posebnih težav naštedirali sodobne zborovske stvaritve in bi s tem tudi potrdili višji izvajalski nivo, ker le v razširjenem programskem, izrazno zvočnem v široki paleti stilih možnosti zvočnega izražanja se odraža kompletnost umetniške poustvarjalne moči izvajalskega korpusa.

Kljub tem pripombam pa je treba pohvaliti vse nastopajoče zbere, saj dosega v celoti gledano Cecilijanka višji nivo petja kot npr. revija »Primorska poje«.

Pohvaliti je treba tudi napovedovalko Barbaro Rustja, ki je s prijetno čustveno toplino napovedovala nastopajoče zbere.

S. M.

Redna seja ZSKP

V ponedeljek, 30. novembra, je imela Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici redno mesečno sejo, na kateri so člani širšega odbora razpravljali in sklepali o številnih vprašanjih.

Uvodoma se je predsednik dr. Damjan Paulin poklonil spomenu pred kratkim umrlega Viktorja Prašnika, ki je bil tudi podpredsednik Zveze in eden njenih vodilnih članov od same ustanovitve pred skoraj tridesetimi leti. Za novega podpredsednika je bila izvoljena Francka Padovan.

Obsežna diskusija je bila namenjena nekaterim pobudam, predvsem Cecilijanki, ki je ponovno pokazala, da je ta oblika zelo priljubljena pri naših ljudeh, ki so oba večera napolnili veliko dvorano Katoliškega doma, čeprav je bil prvi večer v mestu še ena slovenska prireditev. Odborniki so pozitivno ocenili sodelovanje zborov, ki na Cecilijanki nastopajo in ki krijejo skoraj ves slovenski kulturni prostor. Tudi prisotnost italijanskega zbora je vsakakor pozitivna.

Posebna pozornost je bila namenjena tudi organizacijskim in drugim vprašanjem Katoliškega doma in nove telovadnice, za katera se je pred kratkim ustanovil odbor, v katerem so zastopane vse organizacije, ki delujejo v okviru teh dveh pomembnih ustanov. Zvezo bo v tem obdobju zastopala Francka Zgavec.

Predstavniki društev, ki so vključena v Zvezo, so poročali o delovanju njihovih organizacij. Ivo Kovic je poročal o zboru Rupa-Peč, Branko Blažič o zboru Mirko Filej, Božidar Tabaj o PD Štandrez, Francka Padovan o društvu F.B. Sedej, Mauricio Peric o društvu Hrast, Francka Zgavec o zboru L. Bratuž in o gorškem društvu M. Filej, Bernard Antonič o stanju v Podgori, Marilka Koršič o Ljudskem radiu.

Odbor Zveze je ostro obsodil mazaško

akcijo na sedežu društva »Paglavce« v Podgori.

Miklavževanje v Katoliškem domu v Gorici

V soboto 5. decembra je bilo v veliki dvorani Katoliškega doma v Gorici tradicionalno miklavževanje. Goriški otroci so pripravili igrice »Marinka čaka sv. Miklavža«. Igrico je napisala vsem dobro znana učiteljica in neutrudna kulturna delavka Mariza Perat. (Ta igrica je tudi objavljena v decembrski številki Pastirčka.) Sv. Miklavž je obdaril prisotne otroke in obljubil, da se bo prihodnje leto spet vrnil, če bodo pridni.

Rupa

Miklavževanje. Sv. Miklavž je letos obiskal tudi otroke iz Rupe in Peči. V soboto 5. dec. zvečer je številno občinstvo napolnilo prostore novega sedeža pevskega zbora Rupa-Peč. Ob pričakovanju prihoda priljubljenega svetnika so mladi iz obeh vasi sprememili oder v televizijski studio in prikazali TV dnevnik, nekaj reklame in »Igro parov«. Zatem so nastopili najmlajši s prizorčkom »Na Miklavžev večer«.

Sv. Miklavž je nato bogato obdaril najprej otroke, zatem pa še odrasle.

»Pastirska igra« na Koroškem

Krščanska kulturna zveza iz Celovca prireja že 25 let v začetku decembra kako reprezentativno dramsko delo. Ob letošnjem srebrnem jubileju svojega delovanja se je odločila za delo domačega avtorja Šusterja Drabosnjaka »Pastirska igra«, ki prikazuje koroške navade ob božičnih praznikih in Jezusovo rojstvo.

Prva prireditev je bila v nedeljo 6. decembra v farni cerkvi v Št. Ilju. Nastopili so igralci in pevci iz Roža in Gur. Igra, v besedi in petju, je izredno učinkovita in doživeti božični motiv.

Krvav zločin v Desklah

Znano je, da je v Soški dolini zelo veliko priseljencev iz drugih jugoslovanskih republik, ki so zaposleni zlasti na območju Nove Gorice in v cementarni Anhovo. Domačini jih težko prenašajo, ker so, zlasti če se opiijejo, izizvalni, poleg tega pa kažejo nek prezir do slovenskega jezika in jim je malo mar, da bi se ga priučili.

To težko vzdušje med domačini in prišleki je še povečal umor, ki se je v nedeljo 29. nov. ponoči zgodil v Desklah pri Anhovem, kjer je 34-letni Petar Vidič, Srb po rodu, šofer v cementarni, do smrti zabodel 27-letnega Danila Muniha iz Deskel, zaposlenega v Tolminu. Umrjeni je odhajal s pesne prireditve v tamkajšnjem Kulturnem domu, ko ga je Vidič surovo napadel. Ugotovitve so pokazale, da sta bila napadalec in njegova žrtev že dalj časa v sporu.

Krvavi zločin je med domačini povzročil veliko razburjenje. Prišlo je do protestov, grozečih vzklikov, groženj, ki so dobili izraz zlasti pred poslopjem milice v Desklah. Šele prihod preiskovalnega sodnika in namestnika javnega tožilca je razjarene vaščane nekoliko pomiril.

Šport

UNDER 16

Soča Čer-impex - San Luigi 3 : 2 (15 : 5, 13 : 15, 8 : 15, 15 : 0, 15 : 11)

V petek 4. dec. se je odigrala tekma med ekipama, ki se borita za prvo mesto. Bila je precej težka, a so jo naši vseeno uspešno zaključili. Prvi set so Sočani osvojili brez posebnih težav, v drugem in tretjem pa so popustili. Nasprotniki so to izkoristili in si zagotovili oba seta. Sočani so se v četrtem setu zavedeli nevarnosti in prišli do petnajstice brez problemov. Peti set je bil odločilen. Na obeh straneh so bili igralci živčni, naši še posebno. Niz je bil uravnovešen, kljub temu pa so nasprotniki podlegli in so si Sočani zagotovili zmago.

V ekipi Soča Čer-impex sta bila servis in napad učinkovita, ostalo pa tudi še kar dobro. Sama tekma je potekla živahno in to predvsem zaradi navijanja. - E. Č.

Posebna oddaja za Božič na radiu Trst A

Poslušalce radia Trst A obveščamo, da bomo na božični dan — 25. decembra — pripravili posebno kontaktno oddajo s poslušalci, v kateri bodo lahko posamezniki, društva in ustanove izrazili svoja voščila.

Vse, ki bi v tej oddaji radi aktivno sodelovali, prosimo, da pišejo na naš naslov: Radio Trst A, ul. Fabio Severo 7, Trst za oddajo »Božič z nami«. Sporočijo naj nam svojo telefonsko številko in naslov. Lahko sporočijo tudi telefonske številke znancev, ki so daleč po svetu in bi se z njimi radi povezali v te oddaje. Posebej so dobrodošli naslovi ljudi, ki bi s svojo prisotnostjo ali pričevanjem vsebinsko obogatili oddajo.

Oddaja »Božič z nami« bo na sporedu 25. decembra od 15.15 do 19. ure.

OBVESTILA

ACM - Gorica vabi k maši za edinstvo v ponedeljek 14. dec. ob 16. uri v Zavodu sv. Družine.

Društvo slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3, vabi na predstavitev letošnjih mohorjevkih in pogovor o dejavnostih in načrtih Goriške Mohorjeve družbe. Sodelovalci bodo uredniki in člani odbora. Predstavitev bo v ponedeljek 14. dec. ob 20.30.

V knjižnici v Nabrežini (na trgu) je tudi letos prodajna razstava v korist Sklada za boj proti raku z naslovom »Mi in rakova obolenja«. Urnik razstave: sobota 12. dec. od 15. do 19. ure; v nedeljo 13. in ponedeljek 14. dec. od 9.30 do 12.30 in od 15. do 19. ure.

SSG - Trst uprizaro igro Ivana Cankarja »Kralj na Betajnovi« v Kult. domu v Trstu v petek 18. dec. ob 20.30 red A, v soboto 19. dec. ob 20.30 red B in v nedeljo 20. dec. ob 16. uri red C.

Slov. Vincencijeva konferenca v Trstu vabi k maši za duhovne poklice in duhovni obnovi, ki bo v četrtek 17. dec. ob 16. uri pri Šolskih sestrah pri Sv. Ivanu, ul. delle Dozze 34.

Društvo naravoslovcev in tehnikov Tone Penko vabi člane in prijatelje na predavanje univ. prof. dr. Janeza Strnada »Preteklost in prihodnost vesolja«, ki bo v petek 18. dec. ob 20. uri v prostorih Slovenske prosvete, ul. Donizetti 3, Trst.

ZVEZA SLOVENSKE KATOL. PROSVETE prireja v ponedeljek 14. decembra ob 20.30 v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici predavanje dr. Draga Klemenčiča

MISSIA IN MAHNIČ

Gre za zadnje predavanje iz ciklusa »Kardinal Missia na Gorškem«.

DAROVI

Za Katoliški glas: rev. France Gaber, ZDA 120.000; Marjan, David in Jožica namesto cvetja na grob Viktorja Prašnika 50.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: v spomin Viktorja Prašnika V. Polak 50.000 in A. Zeleznikar 20.000 lir.

V spomin na pok. Viktorja Prašnika: Danilo in Danila s Peči za domačo cerkev 50.000; Mariza Perat za Katoliški glas 30.000; SO.BE.MA. za novo telovadnico v Gorici 1.000.000 ter za zbor Fantje izpod Grmade in dekliški zbor Devin 1.000.000; Ida in Renata Bandelj za Katoliški glas 20.000 lir.

Za cerkveni zbor na Opčinah: Ivanka Dolenc v spomin nepozabnega sina Jadra na ob 24. obletnici smrti 50.000; Vilma Kalin v spomin moža Viktorja 100.000; družina Perco v spomin mame Mile 100.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Banah: Kristina Husu 10.000; Alberta Milkovič 20.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Boris Kuret 100.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: mama Ivanka v spomin nepozabnega sina Jadra na ob 24. obletnici smrti 50.000; Eleonora Škerlavaj-Sosič 10.000; Danila Poženel v spomin Viktorja Kalina 15.000; Karla Sosič v spomin na mamo Frančiško ob 25. obletnici smrti 30.000; Valerija Sosič v spomin na Milo Marson 20.000; Nataša Sosič-Fabjan 50.000; Vilma Kalin v spomin moža Viktorja 200.000; Giorgio in Franco Perco v spomin na teto Milo 50.000; N. N. za nove lestence 310.000 lir.

Za cerkev na Sv. gori: N. N. 10.000 lir.

Za svečnike na grobu sv. Cirila v Rimu in za križ v Sloveniku: Bernard Sosič 20.000; Tončka Gorkič 50.000; Ivanka Dolenc v spomin nepozabnega strica Jadra na 20.000; Pavla Gruden 20.000; Valerija Sosič v spomin Franca Mahniča 20.000; Lidija Koterle 40.000; Angela Škerlavaj-Sferzi v spomin Manije Sosič 30.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: N. N., Opčine 10.000; N. N., Opčine 50.000 lir.

Za misijone: N. N. 100.000; N. N. 20.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N. N., Peč 60.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

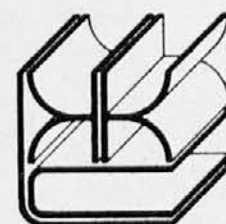
V nedeljo, 6. decembra, je v Bogu zaspala naša draga sestra in teta

Metoda Kristančič

Zahvaljujemo se vsem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, ki so nam izrazili sožalje, darovali cvetje ali v dobre namene. Iskrena hvala g. Cvetku Zbogarju za pogrebni obred in cerkvenim pevkom za občuteno petje. Še posebna zahvala zdravnikom, s. Paoli in osebjem bolnišnice Sv. Justa za skrb in nego, ki so jo izkazali pokojni v njeni dolgi in mučni boleznini.

Gorica, 9. decembra 1987

Zalujoč: sestra Betina, nečaki Ivo, Vida, Vilma in Mirjam z družinami

**libreria cattolica
katoliška knjigarna**

Piazza della Vittoria - Travnik, 25
GORIZIA - GORICA (ITALY)
Tel. (0481) 84407

Vse za Božič

jaslice, božična drevesca,
darila, razni okraski

Slovenski verniki iz Gorice prisrčno vabljeni na

OBNOVO MISIJONA

od 17. do 20. novembra
v duhovnjiki sv. Ivana

Kam na SILVESTROVANJE?

V novo telovadnico v Gorici
(Drevored 20. septembra 85)

Zabavali nas bodo:

- priznani ansambel **FANTJE Z VSEH VETROV** iz Slovenije - večkrat nagrajeni na mednarodnih festivalih
- kantavtor Alberto Gregorič - južnoameriški motivi
- iluzionist, srečolov, družabne igre...

***KOMPLETNA VEČERJA** - pijača vključena

*deloval bo dobro založen **bar** - tudi peneča vina

Cena 50.000 lir na osebo. Vstop samo z vabili.
Vstopnice in vse informacije dobite v Gorici: Katoliška knjigarna, Roman bar, trgovina Kosič Andrej; v Trstu: knjigarna Fortunato, Tržaška knjigarna; v Nabrežini: papirnica Terčon. Število prostorov je omejeno. Pohitite!

Mladina bo imela svoje silvestrovanje v mali dvorani Katoliškega doma.

Odbor za telovadnico

